

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

THE EPOCH TIMES

Anh Vladimir Petrov đến từ Mexico đã giành giải Vàng tại Cuộc thi Piano Quốc tế NTD 2019 lần thứ 5 ở New York.

ÂM NHẠC TRUYỀN THỐNG

‘Hành trình Thần Thánh’

Tác phẩm chờ đón các nghệ sĩ trong cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6

Một tác phẩm trình diễn soạn riêng cho đàn piano thể hiện tâm hồn rộng mở và kỹ thuật điêu luyện

TRƯƠNG HIẾN NGHĨA

Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6 do Đài truyền hình Tân Đường Nhân (New Tang Dynasty Television) tổ chức sẽ diễn ra tại New York vào cuối tháng 10 năm nay.

Theo quy định, 45 ngày trước cuộc thi, Ban tổ chức sẽ công bố nhạc phẩm chỉ định dành cho các nghệ sĩ được tiến vào vòng chung kết. Tác phẩm lần này có tựa đề “Hành trình Thần Thánh” (The Sacred Journey).

Trong cuộc phỏng vấn mới đây, cô Cẩm Viên (Qin Yuan), nhà soạn nhạc của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun (Shen Yun) và cũng là người biên soạn tác phẩm chỉ định, cho biết rằng “Hành trình Thần Thánh” được viết dựa theo một tác

phẩm mà cô vinh hạnh được Giám đốc Nghệ thuật Shen Yun – ông D.F. – cho phép cô thực hiện. Cô chia sẻ về những trải nghiệm sâu sắc trong quá trình soạn nhạc phẩm này, đồng thời giới thiệu chi tiết một số đặc điểm của nhạc phẩm. Cô hy vọng các thí sinh có thể mở rộng trái tim cảm nhận tác phẩm và đạt được kết quả tốt trong cuộc thi.

Âm nhạc Shen Yun: Sự kết hợp đặc sắc giữa âm nhạc Trung Hoa và Tây phương

Cô Cẩm Viên là nhà soạn nhạc của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun, cô đồng thời cũng là một nghệ sĩ dương cầm. Cô đã nhận bằng thạc sĩ chuyên ngành sáng tác tại Nhạc viện Trung Quốc và gia nhập Shen Yun năm 2017. Sở trường của cô là sáng tác các nhạc phẩm dựa trên giai điệu và làn điệu truyền thống Trung Hoa kết hợp với các kỹ thuật hòa âm, phối khí của dàn nhạc cổ điển phương Tây.

“Tôi rất vinh dự khi được biên soạn tác phẩm chỉ định trong Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6.” Cô chia sẻ.

“Đây là lần đầu tiên Giám đốc Nghệ

Chỉ khi tâm hồn bạn thuần tịnh, bạn mới có thể đưa những nội hàm như vậy vào tác phẩm âm nhạc, mới có thể khiến các nghệ sĩ dự thi cảm nhận được điều đó.

Cô Cẩm Viên, nhà soạn nhạc của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun

thuật của Shen Yun cho phép chúng tôi sử dụng một trong những tác phẩm của ông để làm âm hưởng chủ đạo cho tác phẩm, cũng là chủ đề và tinh thần cốt lõi trong sáng tác của chúng tôi.”

Cô Cẩm Viên cho biết, cũng giống như âm nhạc của Shen Yun, tác phẩm được chỉ định là sự kết hợp giữa tinh hoa của âm nhạc phương Đông và âm nhạc chính thống phương Tây, tức là dựa trên làn điệu, sự tinh tế của âm nhạc cổ điển Trung Hoa trong khi sử dụng nhạc cụ phương Tây để làm nổi bật vẻ đẹp của âm nhạc truyền thống Trung Hoa. Cách kết hợp hoàn hảo yếu tố âm nhạc cổ điển phương Tây với âm nhạc truyền thống Trung Hoa biểu đạt được ý nghĩa thần thánh của âm nhạc.

“Mặc dù ý tưởng kết hợp các yếu tố Trung Hoa và phương Tây đã được các nhà soạn nhạc ngoại quốc và Trung Hoa đại lục thử nghiệm trong nhiều năm, vẫn không ai đạt đến trình độ thế giới,” cô chia sẻ. “Nhưng Shen Yun đã làm được điều đó. Thành công của Shen Yun đã chứng minh rằng

Xem tiếp **trang 2**

Cô Cẩm Viên, nhà soạn nhạc của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun, người biên soạn nhạc phẩm chỉ định của Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6, đã nhận lời phỏng vấn của Epoch Times và chia sẻ với độc giả về những trải nghiệm trong quá trình biên soạn và cảm thụ về bản nhạc gốc.

ÂM NHẠC TRUYỀN THỐNG

‘Hành trình Thần Thánh’

Tác phẩm chờ đón các nghệ sĩ trong cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6

Tiếp theo từ **trang 1**

loại hình âm nhạc bao hàm được nhạc giao hưởng của phương Tây và tinh hoa văn hóa Trung Hoa chính là nghệ thuật hoàn mỹ nhất.”

Những trải nghiệm trong quá trình sáng tác: Thăng hoa và tẩy tịnh
Đây là một quá trình tẩy tịnh tâm hồn tôi. Bởi vì tôi phải nói thật rõ ràng rằng: chỉ khi tâm hồn bạn thuần tịnh, bạn mới có thể đưa những nội hàm như vậy vào tác phẩm âm nhạc, mới có thể khiến các nghệ sĩ dự thi cảm nhận được điều đó.”

Cô Cẩm Viên thế nghiệm được rằng, cả hai nền văn hóa phương Đông và phương Tây đều có một đặc điểm chung. Vì dụ như bạn đi xem các tác phẩm thời kỳ Phục Hưng hoặc các thời kỳ trước đó, cho dù là âm nhạc, mỹ thuật, hội họa, điêu khắc, thơ ca, văn học, cũng như nhiều câu chuyện, nhân vật và sự kiện còn sót lại trong lịch sử, v.v. thì sẽ thấy tất cả đều hàm chứa một giá trị cốt lõi: Nhân loại là do Thần tạo ra, nhân loại nên tin Thần, và cần có lòng khiêm cung và tôn kính trước Thần.

phẩm này nên biểu đạt điều gì? Làm cách nào để các nghệ sĩ dương cầm từ các quốc gia và dân tộc khác nhau ở phương Đông và phương Tây có thể cảm nhận được điều gì đó có ý nghĩa khi biểu diễn tác phẩm này. Đó là những câu hỏi khiến tôi cảm thấy bối rối lúc ban đầu.”

Cô Cẩm Viên đọc đi đọc lại lời tác phẩm của ông D.F, rồi dần dần ý tưởng cũng đến với cô. Cô nghĩ rằng nếu tác phẩm được trình bày theo lối kể chuyện thì sẽ giúp các nghệ sĩ và khán giả cảm nhận đầy đủ ý nghĩa sâu sắc đằng sau nhạc phẩm.

“Bản thân tôi cũng suy ngẫm: câu chuyện nên bắt đầu từ đâu; tiến triển câu chuyện ra sao; và rồi sẽ dẫn dắt mọi người đi đến đâu. Tôi chợt nhớ về ba câu hỏi lớn trong cuộc đời: ‘Con người đến từ đâu? Ý nghĩa của cuộc đời này là gì? Con người cuối cùng sẽ đi về đâu?’ Đây là một chủ đề sâu sắc hơn. Khi tôi nghĩ về những câu hỏi này, ý tưởng sáng tác bỗng nhiên trở nên mạch lạc hơn.”

Cô cho biết, “Trong suốt quá trình, tôi cảm nhận được sâu sắc một điều: Đây là một quá trình tẩy tịnh tâm hồn tôi. Bởi vì tôi phải nói thật rõ ràng rằng: chỉ khi tâm hồn bạn thuần tịnh, bạn mới có thể đưa những nội hàm như vậy vào tác phẩm âm nhạc, mới có thể khiến các nghệ sĩ dự thi cảm nhận được điều đó.”

Cô Cẩm Viên thế nghiệm được rằng, cả hai nền văn hóa phương Đông và phương Tây đều có một đặc điểm chung. Vì dụ như bạn đi xem các tác phẩm thời kỳ Phục Hưng hoặc các thời kỳ trước đó, cho dù là âm nhạc, mỹ thuật, hội họa, điêu khắc, thơ ca, văn học, cũng như nhiều câu chuyện, nhân vật và sự kiện còn sót lại trong lịch sử, v.v. thì sẽ thấy tất cả đều hàm chứa một giá trị cốt lõi: Nhân loại là do Thần tạo ra, nhân loại nên tin Thần, và cần có lòng khiêm cung và tôn kính trước Thần.

“Nhưng đứng trước những thay đổi

RENJUN WANG/THE EPOCH TIMES

ĐẠI NGƯNG/THE EPOCH TIMES

Những thí sinh đoạt giải trong Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 5, 2019. Từ trái qua: Shih-Yeh Lu đến từ Đài Loan, nghệ sĩ biểu diễn xuất sắc; Nicolas Giacomelli từ Ý, Giải Bạc; Vladimir Petrov từ Mexico, Giải Vàng; Sanghee Lee đến từ Hàn Quốc, Giải Đồng; Olena Miso từ Ukraine, nghệ sĩ biểu diễn xuất sắc; và Maxim Anikushin từ New York, nghệ sĩ biểu diễn xuất sắc.

không ngừng của xã hội hiện đại, một số người có thể mơ hồ về sự tồn tại của Thần. Con người tin sự tồn tại của những sinh mệnh cao tầng hay không; đó là lựa chọn của con người. Nhưng Thần thực sự luôn tồn tại.”

Cô nói: “Một số người không muốn suy ngẫm về điều này và chỉ tập trung vào hưởng thụ cuộc sống vật chất, hoặc theo đuổi cuộc sống kiểu như ‘sống trong hiện tại’, nhưng trăm năm qua đi bạn sẽ ra sao? Bởi vì cuộc đời vốn thật ngắn ngủi, mấy chục năm trôi qua trong chớp mắt, bạn sẽ lưu lại cho hậu thế những gì; đây mới là những điều ý nghĩa hơn. Thực ra đây cũng là nói về ý nghĩa của cuộc sống, một câu chuyện trong cảnh giới tâm linh.”

Cốt lõi của văn hóa truyền thống Trung Hoa là “văn hóa Thần truyền”, “Thần luôn ban cho con người hy vọng và ánh sáng.” Cô Cẩm Viên đã thế nghiệm được điều này trong quá trình sáng tác của mình.

“Đặc biệt là trong thời điểm này, thế giới đang xuất hiện những biến hóa rất lớn; không ai có thể điều khiển được dòng chảy này,” cô nói.

“Khi đối mặt trước tình thế hỗn loạn

như dịch bệnh, chiến tranh, và thời cuộc, điều chúng ta có thể làm được lúc này là giữ trái tim thiện lương, lương tri và chọn đứng về chính nghĩa.”

Thử thách đối với những nghệ sĩ dự thi
Cô Cẩm Viên cho biết, tác phẩm được chỉ định trong cuộc thi là một phần quan trọng trong tiêu chuẩn đánh giá. Đầu tiên, Ban giám khảo sẽ xem xét về kỹ năng của nghệ sĩ piano thông qua tốc độ, lực độ, độ điều luyện, cũng như đánh giá liệu nghệ sĩ piano có thể thể hiện được âm thanh hoàn hảo và nội hàm lay động trái tim hay không.

“Nhìn vào mức độ hiểu biết của nghệ sĩ về một nhạc phẩm mới, chúng tôi có thể thấy được cá tính của người biểu diễn, thấy được họ có thể trình bày như nguyên tác và tạo ra âm nhạc thuần tịnh hay không.”

Là một nghệ sĩ biểu diễn nên khi sáng tác tác phẩm này, cô Cẩm Viên cũng đứng tại quan điểm của người biểu diễn để suy ngẫm các khía cạnh liên quan.

“Vì dụ, làm thế nào để người chơi đàn không chỉ đọc hiểu bản nhạc, mà còn phải cố gắng giúp họ không bị mơ hồ trong quá trình đọc hiểu bản nhạc,” cô nói.

Ngoài ra, làm thế nào để thể hiện được sự thanh tao của nhạc cụ Trung Hoa cũng như âm nhạc Trung Hoa trên đàn piano, đó là một thách thức không nhỏ đối với cả nhà biên soạn lẫn người biểu diễn.

“Bởi vì khi nhìn vào một nốt nhạc, các nghệ sĩ sẽ có nhiều cách diễn giải, cách nhấn phím đàn, có thể là chậm rãi thủ thái, có thể là mạnh mẽ dứt khoát, hoặc điều chỉnh màu sắc và âm lượng, họ có thể có những diễn giải ở các góc độ khác nhau. Tôi đã cố gắng thể hiện những điều muốn biểu đạt nhất trong bản nhạc, cố gắng để người chơi cảm nhận được rằng đoạn nhạc đó có thể là một loại nhạc cụ Trung Hoa.”

“Người ta thường nói Trung Hoa chỉ có âm giai ngũ cung, nhưng thực ra không phải chỉ có vậy. Âm nhạc Trung Hoa sử dụng phổ biến ba loại âm giai: Thanh nhạc, Nhã nhạc, Yến nhạc. Cả ba loại này đều là thang âm bảy nốt, nhưng lại tương tự như âm giai ngũ cung; tuy nhiên có tồn tại sự khác biệt căn bản với thang âm bảy nốt của phương Tây hoặc hệ thống nốt tự nhiên.”

Cô giải thích: “Không phải bản thân các âm này đã thay đổi, mà theo tôi, đó

là sự khác biệt trong cấu trúc của âm nhạc. Nó giống như một miếng vàng, cấu trúc sắp xếp nguyên tử của chúng vốn đã như vậy, và nó khác với nguyên tắc sắp xếp nguyên tử của đồng. Theo tôi thấy, những “âm” này cũng như thế, chúng chỉ là khác nhau về phương thức sắp xếp và phương thức tổ chức. Hoặc thông qua tiết tấu, và thông qua đường đi của âm thanh... khiến phong vị Trung Hoa dâng sau đó là khác đi. Đây là điều khác biệt căn bản.”

Cô Cẩm Viên chia sẻ: “Đôi khi nó được phản ánh ở cấu trúc giữa các âm; bởi vì đã là giai điệu của Trung Hoa thì chỉ cần nghe một chút đã nhận ra; vì nó mang âm hưởng Trung Hoa. Nó bao gồm cả những nguồn cảm hứng trong tiết tấu và nhịp điệu khi các nghệ sĩ chơi bản nhạc. Bạn thử nghĩ xem, chúng ta dùng piano thay cho đàn Nhị Hồ? Dùng piano thay cho đàn Ty Bà? Đây là một thử thách khá khó khăn mà tôi gặp phải trong quá trình sáng tác. Tác phẩm đã hoàn thành rồi, giờ đây là thách thức không nhỏ đối với thí sinh.”

Lời khuyên cho các thí sinh: Cảm nhận bằng trái tim, và mạnh dạn biểu đạt

Cô Cẩm Viên tiết lộ thêm, Shen Yun có hai loại nhạc cụ truyền thống tiêu biểu của Trung Hoa là đàn Nhị Hồ và đàn Ty Bà. Cả hai loại nhạc cụ này đều có những đặc điểm riêng.

“Cố nhân có bài thơ miêu tả âm thanh của đàn Ty Bà như ‘hạt châu to, hạt châu nhỏ rơi trên đĩa ngọc.’ Khi chơi đàn ở tốc độ chậm thì nghe như hạt châu nhỏ, như vậy âm thanh là có hình dạng và được tạo ra từ dây đàn, có mối liên hệ tuyến tính như vậy đó. Thật tuyệt vời phải không!”

Cô nói, “Còn đàn Nhị Hồ là một nhạc cụ gần gũi nhất với giọng nói của con người. Điều kỳ diệu là nó chỉ có hai dây, nhưng từ số lượng dây ít ỏi và âm vực có hạn ấy, lại có sức mạnh biểu diễn âm nhạc vô cùng phong phú.”

Cô gửi lời khuyên đến các nghệ sĩ tham gia, nếu muốn nắm vững được đặc điểm của tác phẩm chỉ định của cuộc thi, các nghệ sĩ dự thi nên dành thời gian nghe nhạc của Shen Yun.

“Nghe nhạc Shen Yun là rất cần thiết, và là một trong những việc nên làm,” cô nói thêm.

“**Nhìn vào mức độ hiểu biết của nghệ sĩ về một nhạc phẩm mới, chúng tôi có thể thấy được cá tính của người biểu diễn, thấy được họ có thể trình bày như nguyên tác và tạo ra âm nhạc thuần tịnh hay không.**

Cô Cẩm Viên, nhà soạn nhạc của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun

“Nếu các thí sinh không có cơ hội xem trực tiếp các buổi biểu diễn của Shen Yun, họ có thể xem những tác phẩm nhạc giao hưởng trên trang web của Shen Yun.”

Ngoài ra, cô hy vọng các nghệ sĩ dự thi sẽ nghiên cứu kỹ lưỡng những ký hiệu có viết trên bản nhạc.

“Trên nhạc phổ, chúng tôi đã để các ký hiệu về ‘tiết tấu’, một số ký hiệu phân đoạn... Tất cả chúng đã được suy xét rất kỹ lưỡng, nên các nghệ sĩ dự thi cần nghiên cứu chi tiết. Tuy vậy, các nghệ sĩ dự thi cũng nên mạnh dạn biểu đạt lý giải về âm nhạc đó. Hiện tại chúng tôi không thể trình bày quá chi tiết, cũng là để các thí sinh thỏa sức phát huy tài năng và óc sáng tạo của họ.”

Cuối cùng, cô Cẩm Viên chia sẻ, văn hóa truyền thống Trung Hoa có một tổ hợp là “thơ, họa, và âm nhạc”. Khi đạt đến trình độ rất cao, có thể đưa tổ hợp bộ ba này hóa thành một.

“Vì dụ, trong văn hóa Trung Hoa, khi vẽ một đóa hoa mai, đóa mai ấy không chỉ được thể hiện trên giấy, mà người nghệ sĩ hy vọng rằng nó có thể truyền cảm hứng cho người khác vẽ tính thần đăng sau đóa hoa đó, chẳng hạn như hoa mai thường tượng trưng cho phẩm cách kiên cường bền bỉ của con người.”

Cô tin rằng, cảnh giới tương đồng giữa nghệ thuật Đông phương và Tây phương phụ thuộc vào phương diện tinh thần. “Chúng ta thường nói rằng, ở một mức độ nhất định, trình độ đạo đức của một người sẽ quyết định mức độ thành tựu nghệ thuật của người đó.”

Cô hy vọng rằng trong quá trình diễn tấu, khi suy ngẫm về những câu hỏi như “Giai điệu này đang thể hiện điều gì? Tại sao câu tiếp theo của giai điệu này lại phát triển theo hướng ấy?” họ cũng sẽ suy nghĩ thêm về ý nghĩa cuộc đời như quá trình cô biên soạn nhạc phẩm. Từ đó giúp người nghệ sĩ thanh lọc bản thân và thăng hoa đến một cảnh giới cao hơn.

“Cuộc thi này yêu cầu biểu diễn các tác phẩm piano từ các thời kỳ Baroque, Cổ điển, và Lãng mạn. Thực ra những nhạc sĩ thời kỳ đầu này như Bach, Beethoven, và Mozart, v.v., đều là những người tin Thần. Tôi nghĩ cuộc thi này cũng muốn nhân nhủ chúng ta rằng: chỉ có tin ngưỡng vào Thần mới có thể sáng tác ra những tác phẩm tốt đẹp.”

Minh Phương biên dịch

COURTESY OF QIN YUAN

VĂN HÓA

Hiểu về văn hóa Trung Hoa thông qua luyện tập võ thuật cổ truyền

Ông Lý Hữu Phủ trưởng ban giám khảo của cuộc thi. Ông Lý đã bắt đầu học võ từ khi còn nhỏ.

DOROTHY LI

Kiểm, thương, và côn. Những đấu thủ tham gia cuộc thi đã thể hiện những kỹ năng Kung Fu thông qua việc sử dụng nhiều loại binh khí và môn phái khác nhau trong một cuộc thi đấu võ thuật diễn ra ở thành phố New York.

Hơn 70 võ sĩ đến từ tận những nơi xa xôi như Đài Loan, đã tham gia Cuộc thi Võ thuật Truyền thống Trung Quốc lần thứ 7 của đài truyền hình Tân Đường Nhân (NTD), được tổ chức ở thành phố Middletown, tiểu bang New York hồi cuối tháng Tám vừa qua.

Anh Vương Quốc Long (Wang Guolong), biểu diễn kỹ năng sử dụng Đường Lang Song Thủ Kiếm trong cuộc thi, đã nói rằng anh hy vọng có thể nâng cao trình độ của mình bằng cách chia sẻ với các võ sĩ khác.

“Luyện tập kiếm thuật là một quá trình rèn luyện suốt đời,” người đạt huy chương đồng của cuộc thi cho biết.

Quan trọng hơn, trọng tâm duy nhất của cuộc thi là đức hạnh và truyền thống, đã thôi thúc anh tham gia lần này. Cuộc thi là một phần của chuỗi những sự kiện văn hóa và nghệ thuật quốc tế được Đài Truyền hình Tân Đường Nhân tổ chức, với mục đích hồi sinh võ thuật truyền thống Trung Hoa và hóng dương các giá trị chân chính này cho thế giới.

Võ Đúc

Khi đến với võ thuật vào năm 1983, anh Vương Quốc Long cho biết trọng tâm của anh trong những năm đầu tiên là học tập các kỹ thuật và phát triển các kỹ năng.

“Kể quã là khi có thể của mình ngày càng mạnh mẽ thì tôi ngày càng kiêu ngạo,” anh nói.

Sau đó, anh đã nhận được một cuộc gọi cảnh tỉnh từ sự phụ của mình.

“Luyện tập võ thuật, đấu đầu tiên cần phải học chính là võ đức,” anh Vương hồi tưởng lại những lời dạy của sư phụ. “Chỉ rèn luyện kỹ thuật mà không thấu hiểu được những nội hàm văn hóa ẩn phía sau các động tác, thì tất cả những

nỗ lực đó đều chỉ là vô ích.”

Võ thuật là một phần của nền văn hóa truyền thống 5,000 năm của đất nước Trung Hoa, vào lúc ban đầu có nguồn gốc từ Đạo gia, là một môn thực hành tâm linh liên quan mật thiết đến việc rèn dưỡng và hoàn thiện bản thân.

Từ đó, trọng tâm của võ thuật chính là tinh thần thượng võ, được gọi là “wu de” – [võ đức] trong tiếng Trung Quốc. Điều này để cập đến khía cạnh tinh thần cốt lõi của võ thuật truyền thống, chỉ dùng võ để tự bảo vệ trước những sự bất công, chứ không phải để gây hấn.

Một đấu thủ người Trung Quốc nói rằng hiện tại anh thích mô tả bản thân mình như là một người luyện tập “võ đức”, thay vì là một võ sĩ.

“Bình hòa, một hình thái vĩ đại hơn của Sức mạnh”

Người đạt huy chương đồng của giải đấu, cô Megan Westerman chia sẻ rằng những động tác uyển chuyển của võ thuật cổ truyền Trung Quốc đem đến cho cô một tinh thần tập trung và một tâm trí thanh tịnh.

“Võ thuật cũng giống như thiền định trong vận động, và bạn sẽ quên hết tất cả mọi thứ khác (trong suốt quá trình tập luyện),” cô nói. “Đôi khi chúng tôi sẽ phạm lỗi chỉ bởi vì có quá nhiều điều náo loạn trong tâm.”

Mặc dù chậm rãi, nhưng cô Waterman đã cảm nhận được những chiều sâu cổ xưa nhất tồn tại những nguồn năng lượng vĩ đại nhất trong suốt 15 năm luyện tập của cô.

“Điều làm nên sự khác biệt của võ thuật truyền thống chính là phía sau mỗi động tác đó đều có hàm nghĩa uyên thâm và đều chứa đựng nguồn năng lượng vô cùng mạnh mẽ,” cô nói sau khi hoàn thành xong phần biểu diễn.

Anh Chris Chappell, người đã tập luyện võ cổ truyền từ khi còn trẻ, nói rằng anh cũng cảm nhận được sức mạnh to lớn của sự thanh tịnh.

“Tôi nghĩ rằng bài học lớn nhất mà tôi đã học được, đặc biệt là từ võ thuật cổ

“Chỉ rèn luyện kỹ thuật mà không thấu hiểu được những nội hàm văn hóa ẩn phía sau các động tác, thì tất cả những nỗ lực đó đều chỉ là vô ích.

Anh Vương Quốc Long, một võ sĩ tham dự Cuộc thi Võ Thuật Truyền Thống Trung Quốc lần thứ 7 của đài truyền hình Tân Đường Nhân (NTD) 2022.

Anh Vương Quốc Long biểu diễn kỹ năng sử dụng Đường Lang Song Thủ Kiếm tại Giải Thi Đấu Võ Thuật Truyền Thống Trung Quốc do NTD tổ chức vào ngày 28/08/2022.

Anh Lưu Đại Nhân (Lưu Tay-en) biểu diễn Nhũ Thủ Quyền tại Giải Thi Đấu Võ Thuật Truyền Thống Trung Quốc do NTD tổ chức hôm 28/08/2022.

Anh Mạnh Uy Long biểu diễn kỹ năng sử dụng binh khí Hồ Vĩ Song Tiên của Hồng Gia Quyền tại Cuộc Thi Võ Thuật Truyền Thống lần thứ 7 do NTD tổ chức vào ngày 28/08/2022.

Các võ sĩ đoạt giải trong cuộc thi Võ Thuật Truyền Thống Trung Quốc lần thứ 7 của đài truyền hình Tân Đường Nhân (NTD), hôm 28/08/2022.

truyền của Trung Hoa, bạn biết đấy, họ có một câu nói như thế này ‘sự mềm mại chiến thắng cả trái tim’, anh Chappell, người đạt giải Danh Dự chia sẻ với NTD.

“Tôi nghĩ rằng có rất nhiều lần trong cuộc sống, chúng ta từng giận dữ hoặc thịnh nộ. Bạn biết đấy, tất cả những thứ đó, là một dạng sức mạnh mà chúng ta có thể sử dụng để vượt qua những thời khắc khó khăn. Tuy nhiên, nó là một loại cảm xúc rất nguy hiểm bởi vì có thể làm tổn thương cả những người thân thiết nhất của bạn như gia đình và bạn bè,” anh Chappell, cũng là người dẫn chương trình của kênh China Uncensored [Kênh Youtube Trung Quốc Không Kiểm Duyệt] nói: “Tuy nhiên đối với võ thuật cổ truyền Trung Hoa, bạn có thể học được rằng sức mạnh cũng có thể đến từ sự thanh tịnh và bình hòa, và đó là một nguồn sức mạnh to lớn hơn và vĩ đại hơn.”

Trần Trọng

Hai mươi lăm võ sĩ đã đạt huy chương đồng và chín võ sĩ đã đạt huy chương bạc. Ban giám khảo đã không trao giải huy chương vàng trong năm nay.

“Thật không may là không có bất kỳ võ sĩ nào đủ điều kiện cho huy chương vàng năm nay,” ông Lý Hữu Phủ (Li Youfu), trưởng ban giám khảo của cuộc thi cho biết trong một buổi hội thảo sau lễ trao giải.

Hội đồng giám khảo đang tìm kiếm những môn võ thuật đích thực, được gọi là “wushu [võ thuật]” trong tiếng Trung Quốc. Tuy nhiên hiện tại, theo ông Lý thì võ thuật chân chính đã bị mai một rất nhiều đặc tính nguyên bản sau nhiều thập niên bị đàn áp tư tưởng và bị thương mại hóa.

Trong giai đoạn diễn ra cuộc Cách Mạng Văn Hóa [tại Trung Quốc] từ những năm 1960 đến 1970, những vị sư phụ của các môn võ thuật truyền thống đã bị bắt và bị làm ô danh bởi Đảng Cộng Sản Trung Quốc – việc này khiến cho các môn võ thuật này thời nay đã bị mất đi sự kết nối với nguồn gốc bản nguyên của nó.

Việc luyện tập “wushu” ngày nay đã bị suy thoái rất nhiều bởi vì những lợi ích thương mại đã len lỏi vào trong đó, khuyến khích tập trung vào những chuyển động hào nhoáng bên ngoài mà bỏ qua những giá trị tinh tế huyền ảo cổ xưa.

“Người ta hoàn toàn đã đánh mất ý nghĩa thật sự của Kung Fu khi chỉ quan tâm đến danh tiếng và lợi ích,” ông Lý Hữu Phủ nói với những vị sư tham gia cuộc thi.

Theo nhận định của vị sư phụ nổi tiếng đến từ Bắc Kinh này, các chiêu thức của wushu hiện đại đã bị pha trộn với các đòn thế của các môn võ thuật khác nhau và đánh mất đi võ đức – là những thuộc tính căn bản nhất của một nền văn hóa thân truyền.

Giữ vững tiêu chuẩn chọn lọc nghiêm khắc nhất và để trọng vị trí quán quân của cuộc thi, ông Lý Hữu Phủ nói, là mục đích cổ vũ cho những người luyện võ cải thiện bản thân và thấu hiểu được bản chất chân chính của võ thuật truyền thống Trung Hoa trong quá trình kiên trì luyện tập của họ sau này.

Tuy nhiên, những thí sinh tham gia cuộc thi nói rằng thắng hay bại không phải là điều tối quan trọng so với những kinh nghiệm quý báu mà họ đã có được tại đây.

“Tinh thần hữu giữa các đấu thủ với nhau là rất quan trọng. Mặc dù chúng tôi đang thi đấu với nhau, nhưng lại thật sự hy vọng rằng tất cả đều sẽ là người chiến thắng,” anh Daniel Hernandez, người đạt được giải Danh Dự cho biết. “Đây là điều quan trọng nhất của sự kiện này, và có ý nghĩa to lớn đối với bản thân tôi.”

Anh Brandon Chin, lần đầu tham dự giải đấu chia sẻ “Những võ sĩ tham gia ở đây đều như người trong một gia đình. Chúng tôi cạnh tranh với nhau và cũng hợp tác cùng nhau. Từ đó tôi càng thêm trân trọng các môn võ thuật truyền thống nhiều hơn nữa.”

Shi Ping, Ye Zhen và Leo Timm đã đồng góp cho bài viết này. Hoàng Long biên dịch

Vua Charles I và bức tượng bán thân của ngài

JAMES BARESEL

Năm 1636, ông Gian Lorenzo Bernini đã nhận được một bức tranh khác thường – “Chân dung vua Charles I ở ba góc độ” do họa sĩ Anthony van Dyck vẽ. Trung tâm bức tranh là chân dung nhà vua ở hướng chính diện. Ở hai bên, ông được vẽ ở góc nghiêng và ở góc khuôn mặt ba phần tư. Đây là một màn thể hiện tài năng kỳ lạ chăng? Hay chỉ là ngẫu hứng? Không đâu! Bức tranh độc đáo này được dùng để làm mẫu tạc tượng người yêu nghệ thuật hoàng gia vĩ đại nhất trong lịch sử.

Vua Charles I của Anh Quốc nổi danh cả về bảo trợ nghệ thuật cũng như vai trò của ông trong cuộc nội chiến. Ông đặc biệt mến mộ những nghệ sĩ trường phái Flemish như Sir Peter Paul Rubens và Anthony van Dyck, cũng như kiến trúc sư người Anh Inigo Jones. Nhưng đó không phải là toàn bộ câu chuyện. Vua Charles là người tinh tế hơn cả những người tinh tế. Những công hiến của ông cho cái đẹp đã khiến nước Anh trở thành một trung tâm về đời sống nghệ thuật Âu Châu.

Khi vua Charles đăng quang năm 1625, kiến trúc và văn học là hai bộ môn nghệ thuật giữ vị trí chủ đạo trong nền văn hóa Anh. Nhà biên kịch Shakespeare đã qua đời chưa đầy một thập niên, nhà viết kịch kiêm nhà thơ nổi danh hàng đầu người Anh sau Shakespeare là Ben Jonson đang ở đỉnh cao của sự nghiệp. Inigo Jones (1573-1652) là kiến trúc sư vĩ đại đầu tiên của nước Anh và là người đầu tiên sử dụng các quy luật cổ điển về tỷ lệ và đối xứng trong các kiến trúc của mình. Thiết kế dinh thự Nữ hoàng của ông Inigo Jones đã trở thành hình mẫu cho những bước phát triển thẩm mỹ tiếp theo có nghệ sĩ nổi tiếng nào dành thời gian dài ở Anh Quốc sau họa sĩ Hans Holbein Con (1497-1543). Ngay cả những nghệ sĩ trẻ tài năng cũng rất hiếm có ở Anh. Có ít tác phẩm của những bậc thầy người Ý từng được nhập cảng vào quốc gia này.

Những ảnh hưởng nghệ thuật

Tuy nhiên, những người đam mê nghệ thuật Anh đã yêu mến các nghệ sĩ Flemish từ lâu. Vĩ thế, Sir Peter Paul Rubens và Anthony van Dyck bắt đầu ảnh hưởng đến thị hiếu của người Anh. Cả hai đều là những nhà tiên phong của phong trào Baroque Ý. Kiến trúc sư Inigo Jones đồng thời cũng giới thiệu phong cách kiến trúc Ý.

Việc yêu thích những họa sĩ này đã giúp vua Charles nhận thức được mỹ thuật trong chuyến đến Tây Ban Nha năm 1623. Vua Philip IV của Tây Ban Nha sở hữu một trong những bộ sưu tập nghệ thuật tuyệt vời nhất Âu Châu, mà chủ yếu là những bức tranh sơn dầu tráng lệ thời Phục hưng của Ý.

Vua Charles áp ù theo hình mẫu đó. Ông đã mua nhiều tác phẩm của danh họa Raphael, Leonardo da Vinci, Titian và của những người khác. Các nhà môi giới thậm chí còn tìm những bức tượng La Mã cổ đại [đưa vào bộ sưu tập]. Chỉ sau một thập niên rưỡi, bộ sưu tập của ông lên tới 2,000 phẩm vật, tương đương với những gì vua Tây Ban Nha đã sưu tập trong một thế kỷ.

Vua Charles I không dừng lại ở việc sưu tầm các tác phẩm của các họa sĩ trước đó. Ông cũng tận tâm với việc phát triển những cái tác phẩm mới. Đến năm 1628, ông là nhà bảo trợ chính của ông Orazio Gentileschi, một trong những nghệ sĩ Baroque quan trọng nhất của Ý. Một năm

"Vua Charles I ở ba góc độ", năm 1635, của Anthony van Dyck. Sơn dầu trên vải. Bộ sưu tập Hoàng gia, Vương quốc Anh.

sau, Sir Peter Paul Rubens, nghệ sĩ xuất sắc Âu Châu vào thời điểm đó, đã đến thăm Anh Quốc. Nhà vua đã ủy quyền cho ông vẽ một loạt bức bích họa trần nhà của Phòng tiệc tại Cung điện Whitehall.

Năm 1632, Anh Quốc chứng kiến sự xuất hiện của Anthony van Dyck và sự khởi đầu của một trong những mối quan hệ giữa nghệ sĩ và người bảo trợ quan trọng nhất trong lịch sử. Tác phẩm của Van Dyck không chỉ đơn thuần là của một bậc thầy vĩ đại, cũng không phải chỉ vẽ khổ tranh cỡ lớn, mà ở việc truyền tải tinh thần cuộc sống trong triều đình của Vua Charles một cách nguyên bản nhất. Trước đây, các vị vua được khắc họa ở tư thế hoặc những vị trí ngụ ý quyền lực mạnh mẽ. Nhiều bức tranh của van Dyck về vua Charles I đã duy trì truyền thống này. Nhiều bức khác ghi lại khung cảnh từ cuộc sống thường nhật của hoàng gia. Những bức tranh “Vua Charles I đi săn”, “Hoàng hậu Henrietta Maria và Sir Jeffrey Hudson”, “Năm người con lớn của vua Charles I” đều giống như ảnh chụp những người “quay về phía máy ảnh” trong các hoạt động bình thường của họ. Một bức chân dung Van Dyck về Vua Charles I và Hoàng hậu Henrietta Maria ghi lại sự ăn cắp âm ỉ dành cho nhau hiếm thấy trước đây trong các bức tranh của những cặp vợ chồng hoàng gia.

Bức tượng bán thân truyền kỳ

Mặc dù thực tế là bộ sưu tập bao gồm những tác phẩm mới ấn tượng như vậy cùng với các tuyệt tác của những bậc thầy vĩ đại nhất, nhưng vẫn còn một số khoảng trống đáng kể. Vua Charles chưa bao giờ được miêu tả trong điệu khắc. Và ông không có kiệt tác nào của ông Bernini – nhà điêu khắc xuất sắc nhất sau nghệ thuật gia Michelangelo và là đối thủ duy nhất của ông ta. Việc để Bernini tạc tượng nhà vua sẽ lấp đầy

"Charles I và Henrietta Maria cầm vòng nguyệt quế", năm 1632, của Anthony van Dyck. Sơn dầu trên vải. Lâu đài và Vườn của Tổng giám mục, Kromeriz, Cộng hòa Czech.

"Chân dung của hai họa sĩ Peter Paul Rubens và Anthony van Dyck", giữa năm 1632-1687, của Paulus Pontius, sau bức tranh của Anthony van Dyck. Khắc trên giấy. Rijksmuseum, Amsterdam.

cả hai khoảng trống này. Nhưng vấn đề là ông Bernini đang làm việc cho Giáo hoàng Urban VIII. Rời Rome trong một thời gian dài sẽ ảnh hưởng đến sự nghiệp của ông. Vua Charles cũng không thể rời khỏi vương quốc của mình trừ phi có lý do chính trị hoặc quân sự cấp bách.

Gạt những trở ngại đó qua một bên, cả ông Bernini và Giáo hoàng Urban đều nóng lòng muốn giúp nhà vua thực hiện mong muốn. Đối với ông Bernini, để nhận nhiệm vụ này từ một vị vua danh tiếng như vậy quả là đặc biệt hạnh diện – và chắc chắn sẽ rất xứng đáng. Giáo hoàng có lý do mạnh mẽ hơn. Mặc dù không thể bãi bỏ các luật chống Công giáo mà không cần sự phê chuẩn của nghị viện thiếu thiện chí, vua Charles, người theo Anh giáo đã giảm đáng kể việc bắt bớ các tín đồ Công giáo.

Ông Bernini đã đồng ý thực hiện điều mà chưa một nhà điêu khắc nào từng làm trước đây. Điều khắc chân dung một ai đó bằng đá cẩm thạch khó hơn nhiều so với vẽ bằng cọ vẽ. Không chỉ vậy, ông Bernini còn tạc một người mà ông chưa từng gặp mặt trước đây. Ông cần những bức vẽ chân dung của vua để làm mẫu, và rõ ràng họa sĩ Van Dyck đã hợp tác tốt đẹp trong kế hoạch này. Bên cạnh việc là họa sĩ vẽ chân dung vua Charles, van Dyck cũng đã thân quen ông Bernini khi làm việc ở Rome.

Bức tượng bán thân đã thành công. Ngay lập tức tác phẩm nổi tiếng khắp Âu Châu, và ông Bernini được mời lập lại màn trình diễn này bốn năm sau đó, tạc tượng bán thân của Đức Hồng y Richelieu ở Pháp từ một bức vẽ chân dung ba góc độ

Văn Hóa & Nghệ Thuật

ALL PHOTOS IN THE PUBLIC DOMAIN

Bức chân dung tự họa, khoảng năm 1620-21, của Anthony van Dyck. Sơn dầu trên vải. Bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan, Thành phố New York.

Bức chân dung tự họa, khoảng năm 1620-21, của Anthony van Dyck. Sơn dầu trên vải. Bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan, Thành phố New York.

khác nhau. Đáng tiếc thay, chúng ta phải dựa vào các nghiên cứu sau này để biết Bernini đã điều khắc vị vua người Anh xuất sắc như thế nào. Mặc dù các bản sao chép kém hơn vẫn tồn tại, bức tượng bán thân vua Charles đã bị hủy hoại một cách bí thảm trong trận hỏa hoạn tại cung điện Whitehall năm 1698.

Tác giả James Baresel là một nhà văn tự do, ông viết bài cho các tạp chí như Fine Art Connoisseur, Military History, Claremont Review of Books, New Eastern Europe.

Thanh Ân biên dịch

Một bức tranh miêu tả Columbus tuyên bố chủ quyền Tân Thế Giới trong một bản in đa màu của Prang Education Company thực hiện 1893.

Có phải nhà thám hiểm Columbus đã đi quá xa?

DINESH D'SOUZA

Ngày Columbus là một dịp tuyệt vời để tưởng nhớ đến nhà thám hiểm có lẽ là vĩ đại nhất mọi thời đại, Christopher Columbus.

Ông Columbus không chỉ khám phá ra một lục địa mới; mà còn mở đường cho quá trình Tây phương hóa cả vùng đất Bắc và Nam Mỹ, bảo đảm cho sự thống trị của nền văn minh Tây phương từ thế kỷ 16 cho đến hiện tại, ông đã mở ra một kỷ nguyên đem đến phúc lành của tự do và khai sáng cho con người trên thế giới mà tự họ không thể nào đạt được điều đó cho chính mình. Nói một cách ngắn gọn, ông Columbus là kiến trúc sư của thế giới hiện đại ngày nay.

Tôi nhận thấy những từ ngữ tranh đấu này là gì trong thời kỳ của chuẩn mực chính trị và nền chính trị bản sắc của ngày nay. Tôi hiểu rằng ngày nay ông Columbus bị xem là – ít nhất là trong những nơi được xem là thức tỉnh – là một người rất xấu, thậm chí có thể nói là một kẻ diệt chủng tàn bạo, người mà cùng với những kẻ kế nhiệm của mình đã xóa sổ phần lớn thổ dân bản địa Hoa Kỳ. Từ đất nước Venezuela cho đến Hoa Kỳ, những nhà hoạt động cánh tả hứng thú kéo đổ các bức tượng và đài tưởng niệm

Columbus. Sự đồng thuận cấp tiến ngày nay dường như nhận định rằng ông Columbus đơn giản là đã đi quá xa, và sẽ tốt hơn nếu ông không bao giờ tới thăm lục địa này.

Tôi nghĩ rằng những cuộc thảo luận sôi nổi về ông Columbus, không chỉ là trong phạm vi học thuật, mà còn cả trong văn hóa đại chúng, cho chúng ta biết rõ hơn về chính bản thân mình hơn là về ông Columbus. Hãy suy nghĩ: Vào năm 1892, khi phần lớn thế giới đều chào mừng kỷ niệm 400 năm ngày Columbus đặt chân lên lục địa, nhà thám hiểm này được ca ngợi như một vị anh hùng. Một thế kỷ sau đó, vào dịp kỷ niệm 500 năm, rất nhiều người xem ông như một nhân vật phản diện. Rõ ràng những phản ứng này mang tính do lường đặc tính thịnh hành của mỗi thời đại hơn là một sự đánh giá khách quan về con người của ông Columbus.

Hiện nay, thật là khó để có thể đạt được sự đồng thuận rằng ông Columbus đã tìm ra Mỹ Châu. Vấn đề là với từ ngữ “tìm ra” này. Những con người theo trường phái cấp tiến bị ràng buộc học thuyết về bình đẳng văn hóa và miễn cưỡng thừa nhận rằng một nhà thám hiểm như ông Columbus có thể “tìm ra” những người mà vốn đã sinh sống tại nơi

ANGELA WEISS/AFP VIA GETTY IMAGES

MANDEL NGAN/AFP VIA GETTY IMAGES

Một bức ảnh tượng của Christopher Columbus tại Columbus Circle trước ga Union ở Hoa Thịnh Đốn, vào ngày 06/10/2007.

đó. Tại các cuộc hội nghị của những nhà sử học đương đại, họ thường buộc mình phải thảo luận về cách mà Columbus đã “gặp gỡ” Mỹ Châu như thế nào.

Nói rõ hơn, cụm từ “gặp gỡ” bao hàm sự bình đẳng về văn hóa hoặc văn minh giữa Âu Châu và thế giới mới, hay chính xác hơn là giữa văn hóa Âu Châu và văn hóa Mỹ bản địa. Tuy nhiên, thật khó để có bất cứ nghi ngờ gì về việc những chiếc tàu của người Âu Châu đã đến được lục địa Mỹ Châu, cũng như là những người Mỹ bản địa không có con tàu nào có khả năng đến Âu Châu.

Sự thật đơn giản này đã phản ánh một thực tế to lớn hơn rằng Âu Châu về mọi khía cạnh – tri thức, công nghệ, kinh tế – đều phát triển vượt trội và tiến bộ hơn bất kỳ nền văn hóa nào của người Mỹ bản địa. Nếu không đúng như vậy, thì làm sao đội quân nhỏ bé của Hernán Cortés có thể tiêu diệt đội quân lớn hơn rất nhiều của đế chế Aztec, vốn đã sụp đổ trước cuộc xâm lược của Tây Ban Nha trong khi không hề phản kháng?

Cáo buộc diệt chủng chống lại Columbus không thể đứng vững trước sự đánh giá công bằng về những sự thật đã xảy ra. Phải thừa nhận rằng, một số lượng lớn thổ dân bản địa Mỹ đã bị bỏ mạng trong nhiều thập niên sau khi Columbus đặt chân lên vùng đất mới này, đã làm giảm dân số thổ dân xuống hơn một nửa, có lẽ đã giảm xuống đến hai phần ba ở một số khu vực. Tuy nhiên, kết quả này không phải xảy ra do chiến tranh, mà là do các căn bệnh mà những người Mỹ bản địa này mắc phải – như bệnh đậu mùa, bệnh sốt, và nhiều thứ khác nữa – được đem đến cùng với những người da trắng trong khi những người thổ dân này lại không có khả năng miễn dịch.

Đây là một bi kịch, rất rõ ràng, là một bi kịch trên quy mô quá rộng lớn, tuy nhiên lại không phải là diệt chủng, bởi vì diệt chủng có nghĩa là một sự cố ý tiêu diệt cả một quần thể. Bất kỳ ai đã từng đọc về những cuộc hành trình của ông Columbus đều có thể nhận thấy rằng ông đối xử rất tốt với những người Mỹ bản địa. Ông còn đặc biệt ca ngợi tính cách thân thiện của những người bản địa ông gặp gỡ trong chuyến đi đầu tiên của mình, mặc dù phải thừa nhận rằng ông đã có cái nhìn tương đối ít thân thiện với những người Caribs, những thổ dân nổi tiếng với việc truy bắt và ăn thịt kẻ thù của mình. Thuật ngữ cannibal (kẻ ăn thịt người) có nguồn gốc từ những người Caribs này.

Chúng ta có thể nhìn thấy sự bất công của việc sử dụng cụm từ “diệt chủng” bằng cách đặt câu hỏi về sự xuất hiện của virus COVID-19, liệu có phải là một trục trặc ngoài ý muốn tại một khu chợ hải sản của Trung Quốc hay là sản phẩm của Phòng thí nghiệm Vũ Hán, tạo thành tội diệt chủng. Câu trả lời của tôi là Không – nếu đó không phải là một sự cố ý phát tán loại virus này như là một thứ vũ khí sinh học để xóa sổ một bộ phận lớn dân số của toàn thế giới. Hơn nữa, một số căn bệnh mà người da

Chân dung Christopher Columbus do Sebastiano del Piombo vẽ, 1519. (Bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan).

Đối với những ai nói rằng người Mỹ bản địa đã từng có cuộc sống như trên thiên đường, thứ mà ông Columbus đã hủy hoại, tôi sẽ nói với họ như thế này. Nếu cuộc sống đó là quá tuyệt vời, tại sao bây giờ những người bản địa này không quay trở lại cuộc sống ấy?

trắng đã đem đến Mỹ Châu, thì lại có liên quan đến việc người dân Âu Châu đã bị nhiễm bệnh bởi đội quân xâm lược Mông Cổ đến từ Á Châu. Lại một lần nữa, những người Mông Cổ đã đem bệnh dịch đến nhưng không hề ý thức được điều đó. Kết cục đó cũng thật khốc không kém. Cái được gọi là cái chết đen ở thế kỷ 14, theo một con số ước tính là đã xóa sổ một phần ba dân số của toàn Âu Châu. Và rồi không có ai gọi đó là cuộc diệt chủng cả – bởi vì đó không phải là sự thật.

Ngày nay, người ta cảm thấy thật là khó để trăn trở thành quả của ông Columbus là vì chúng ta không hình dung ra những điều kiện vô cùng hạn chế của những năm cuối thế kỷ 15: Tàu thì nhỏ và chật chội, thiếu thốn các thiết bị định hướng hiện đại, thủy thủ đoàn chủ yếu chỉ dựa vào bánh mì và nước; biển lớn và đầy sóng gió, bản đồ và biểu đồ thì không chính xác, nguy cơ bình biến, đói ăn, và đắm tàu có thể xảy ra, và cuối cùng là một điểm đến chỉ nằm trong tưởng tượng chứ chưa hề được biết đến là có tồn tại trước đó.

Tương phản với điều này, có thể nói là các chương trình không gian hiện đại ngày nay. Các phi hành gia không hề nghĩ ra ý tưởng đi lên Mặt Trăng hoặc Sao Hỏa. Họ chỉ đơn thuần là được huấn luyện để vận hành chiếc tàu không gian, được hỗ trợ bởi hàng ngàn nhà khoa học, nhân viên kỹ thuật, những người giúp giải quyết trục trặc kỹ thuật, v.v., được trang bị kiến thức rất kỹ lưỡng cần thiết để có thể đến được những nơi đó, và quan trọng là hàng trăm triệu, nếu không muốn nói là hàng tỷ USD tài chính được đổ vào để làm cho chuyến hành trình trở nên khả thi. Còn với hành trình của ông Columbus thì sao, hoàn toàn trái ngược, nhận thức được sự mệnh của mình, bảo đảm nguồn kinh phí ít ỏi, tự

mình thực hiện, tìm đường đến Tân Thế Giới không chỉ một mà đến bốn lần.

Đối với những ai nói rằng người Mỹ bản địa đã từng có cuộc sống như trên thiên đường, thứ mà ông Columbus đã hủy hoại, tôi sẽ nói với họ như thế này. Nếu cuộc sống đó là quá tuyệt vời, tại sao bây giờ những người bản địa này không quay trở lại cuộc sống ấy? Chắc chắn rằng những người Mỹ bản địa, những người có thể tự kiểm soát vận mệnh của mình, có thể từ bỏ việc sử dụng điện năng, điện thoại di động, máy lạnh, sông bạc, xe hơi, và món bánh mì kẹp phô mai. Họ có thể quay lại với lưng ngựa và tự mình đi săn tìm thức ăn, giống như những ngày xưa tốt đẹp.

Tôi cũng nhận thức rằng kịch bản mà tôi sáng tác ra là không hoàn hảo. Người Mỹ bản địa, những người thật sự mong muốn quay trở lại cuộc sống trước đây lại không thể leo lên lưng ngựa của họ, bởi vì họ hoàn toàn không có ngựa trước khi Columbus đến. (Ngựa được đưa đến Mỹ Châu bởi người Tây Ban Nha). Tuy nhiên theo quan điểm chung của tôi, và thực tế là không có nhóm người Mỹ bản địa nào thực hiện ý tưởng tiếp tục sống giống như tổ tiên của họ đã từng sống, và ít nhất đối với tôi thì những ngày xưa không quá tốt đẹp như vậy, và một khi những lợi thế của nền văn minh hiện đại đã được thiết lập thì rất khó có thể cưỡng lại.

Quan điểm trong bài viết là của tác giả và không nhất định phản ánh quan điểm của The Epoch Times.

Ông Dinesh D'Souza là một tác giả, nhà làm phim, và người dẫn chương trình hàng ngày của chương trình podcast Dinesh D'Souza.

Hoàng Long biên dịch

Một bức tranh miêu tả Columbus trong chuyến đi đầu tiên, khởi hành đến Tân Thế Giới, ngày 03/08/1492.

Bạn muốn chia sẻ báo với người thân, bạn bè?
Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (626) 618-6168 - (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

**EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT**

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

Chúng tôi
đưa những tin tức
quan trọng, trung thực
và truyền thống

*Bạn muốn chia sẻ báo với
người thân, bạn bè?*

*Epoch Times sẽ giúp
chuyển tận nhà mỗi tuần.*

www.EpochTimesViet.com

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922
Tel: (626) 618-6168 / (714) 356-8899

